

WYROK

Warszawa, dnia 10 sierpnia 2026 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Robert Siwik

Protokolant: Aldona Karpińska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 sierpnia 2026 r. odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 6 lipca 2026 r. przez wykonawcę **BBC Best Building Consultants sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w Warszawie** („Odwołujący”),

w postępowaniu prowadzonym przez Zamawiającego: **Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w Parczewie** („Zamawiający”),

przy udziale uczestnika po stronie Zamawiającego – **ZDI sp. z o.o. z siedzibą w Zamościu**, zgłaszającego przystąpienie do postępowania odwoławczego,

orzeka:

1. Umarza postępowanie odwoławcze w zakresie zarzutu oznaczonego jako nr 5, 6 i 8 w *petitum* odwołania.

2. Oddala odwołanie w pozostałym zakresie.

3. Kosztami postępowania obciąża Odwołującego i zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę **7 500 zł 00 gr (siedem tysięcy pięćset złotych zero groszy) uiszczoną przez Odwołującego tytułem wpisu od odwołania oraz kwotę **3 600 zł 00 gr** (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) poniesioną przez Odwołującego tytułem wynagrodzenia pełnomocnika.**

Na orzeczenie – w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia – przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Zamówień Publicznych.

Przewodniczący:.....

Sygn. akt: KIO 3237/26

UZASADNIENIE

Zamawiający – Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w Parczewie (dalej jako **Zamawiający**) prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego w trybie podstawowym na podstawie przepisów ustawy z dnia 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1320 ze zm.), zwanej dalej „**ustawą Pzp**” lub „**Pzp**”, pn. „Rozbudowa, modernizacja i doposażenie Powiatowego Centrum Zdrowia Psychicznego w SPZOZ w Parczewie” (nr postępowania: SPZOZ.ZP.3521.2.2026), dalej jako: „**Postępowanie**”.

Ogłoszenie o zamówieniu ww. postępowania zostało zamieszczone w Biuletynie Zamówień Publicznych w dniu 27 kwietnia 2026 r. pod numerem: 2026/BZP 00217438.

Dnia 6 lipca 2026 r. do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w Warszawie zostało wniesione odwołanie przez wykonawcę BBC Best Building Consultants sp. z o.o. sp.k. z siedzibą w Warszawie (dalej jako „**Odwołujący**”).

Odwołujący zarzucił Zamawiającemu naruszenie:

„1) art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a PZP w zw. z art. 109 ust. 1 pkt 8, 9 i 10 PZP, art. 110 ust. 2–3 PZP w zw. z art. 266 PZP - poprzez bezpodstawne odrzucenie oferty Odwołującego i uznanie, że Odwołujący podlega wykluczeniu z postępowania wskutek dokonania przez Zamawiającego nieprawidłowej i dowolnej oceny oświadczenia o samooczyszczeniu BBC oraz załączników do niego wskutek czego Zamawiający błędnie uznał, że działania naprawcze wprowadzone przez BBC okazały się pozornymi, nieskutecznymi, niewystarczającymi do wykazania rzetelności Wykonawcy,

2) naruszenie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a PZP w zw. z art. 109 ust. 1 pkt 9 i 10 PZP, art. 110 ust. 2–3 PZP w zw. z art. 266 PZP - poprzez bezpodstawne odrzucenie oferty Odwołującego i uznanie, że Odwołujący podlega wykluczeniu z postępowania wskutek dokonania przez Zamawiającego nieprawidłowej i dowolnej oceny oświadczenia o samooczyszczeniu BBC oraz załączników do niego wskutek czego Zamawiający uznał, że został wprowadzony w błąd w zakresie autora audytu oraz liczby ofert złożonych przez BBC w 2025 r.,

3) naruszenie art. 128 ust. 1 i ust. 4 ustawy PZP w zw. z art. 16 PZP w zw. z art. 266 PZP poprzez zaniechanie podjęcia przez Zamawiającego działań, tj. wezwania Odwołującego do uzupełnienia lub do wyjaśnienia w sytuacji, gdy Zamawiający powziął wątpliwości w zakresie treści czy zakresu dokumentów lub oświadczeń złożonych przez Odwołującego w ramach selfcleaningu, co doprowadziło do przedwczesnej decyzji o wykluczeniu Odwołującego z postępowania i odrzuceniu jego

oferty;

4) naruszenie art. 226 ust. 1 pkt 8 PZP w zw. z art. 224 ust. 5 i 6 PZP w zw. z art. 266 PZP poprzez błędne odrzucenie oferty Odwołującego na skutek nieprawidłowej oceny złożonych wyjaśnień w zakresie wyliczenia ceny. Zamawiający bezpodstawnie uznał, że wyjaśnienia Odwołującego nie uzasadniają podanej ceny, mimo że Odwołujący sprostował ciężarowi dowodu, przedkładając rzetelną kalkulację, oferty rynkowe oraz oświadczenia osób skierowanych do realizacji zamówienia, które łącznie potwierdzają realność wszystkich istotnych kosztów;

5) naruszenie art. 226 ust. 1 pkt 8 PZP w zw. z art. 224 ust. 6 PZP w zw. z art. 266 PZP poprzez zaniechanie odrzucenia oferty wykonawcy ZDI Sp. z o.o. (dalej: „ZDI”), mimo że wykonawca ten nie obalił domniemania rażąco niskiej ceny. Wyjaśnienia ZDI są wewnętrznie niespójne, oparte w zasadniczej części na głosłownych deklaracjach wykonawcy i nie zawierają dowodów potwierdzających realność kluczowego kosztu, jakim jest wynagrodzenie personelu;

6) naruszenie art. 16 pkt 1 i 2 PZP (zasady równego traktowania wykonawców, przejrzystości i uczciwej konkurencji) poprzez zastosowanie przez Zamawiającego dwóch radykalnie odmiennych standardów oceny wyjaśnień rażąco niskiej ceny. Wobec Odwołującego Zamawiający przyjął standard skrajnie rygorystyczny i formalistyczny, natomiast wobec konkurencyjnego wykonawcy ZDI zastosował standard liberalny i naprawczy, akceptując uchybienia dowodowe oraz pozwalając na uzupełnianie niespójności.

7) naruszenie art. 224 ust. 1 i 4 PZP w zw. z art. 16 pkt 1 i 2 PZP w zw. z art. 266 PZP poprzez zaniechanie ponownego wezwania Odwołującego do doprecyzowania złożonych wyjaśnień rażąco niskiej ceny, w sytuacji, gdy złożone przez Odwołującego wyczerpujące wyjaśnienia i dowody (oświadczenia personelu, oferta rynkowa Archifach) wywołały u Zamawiającego określone, punktowe wątpliwości na etapie ich weryfikacji, które zdaniem Zamawiającego wymagały uszczegółowienia, a nie automatycznego odrzucenia oferty. Naruszenie to jest tym bardziej rażące, że Zamawiający zastosował ten mechanizm wobec wykonawcy ZDI, zezwalając mu na porządkowanie własnej kalkulacji w toku drugiego wezwania, co stanowi o jaskrawym naruszeniu zasady równego traktowania wykonawców, przejrzystości i uczciwej konkurencji.

8) naruszenie art. 18 ust. 3 PZP w zw. z art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (t.j. Dz. U. z 2026 r. poz. 85 (dalej jako „ZKNU”) poprzez nieuprawnione odtajnienie przez Zamawiającego dokumentów zastrzeżonych przez BBC jako tajemnica przedsiębiorstwa tj.

- złożonego wraz z ofertą Wykazu doświadczenia personelu (wg. zał. nr 7a do SWZ);
- złożonego na wezwanie Wykazu osób (wg. zał. nr 7b do SWZ);
- złożonego na wezwanie Wykazu usług (wg. zał. nr 6 do SWZ);
- złożonego na wezwanie Zamawiającego pisma przewodniego z dnia 24.06.2026 r. oraz złożonych za tym pismem: uzupełnionego Wykazu usług (wg. zał. nr 6 do SWZ) oraz dokumentów potwierdzających należyte wykonanie usług wskazanych w Wykazie usług
- złożonych na wezwanie Zamawiającego wyjaśnień rażąco niskiej ceny wraz z załącznikami
- złożonego wraz z ofertą oświadczenia o przeprowadzeniu procedury samooczyszczenia (self-cleaningu) z dnia 06.05.2026 r. wraz z załącznikami podczas gdy BBC dokonało skutecznego ich zastrzeżenia w postępowaniu”.

Odwołujący wnosił o:

- 1) merytoryczne rozpatrzenie przez Krajową Izbę Odwoławczą niniejszego odwołania i jego uwzględnienie;
- 2) nakazanie Zamawiającemu unieważnienia czynności z dnia 1 lipca 2026 roku polegającej na wyborze oferty ZDI Sp. z o.o. jako najkorzystniejszej w Postępowaniu oraz na odrzuceniu oferty Odwołującego i wykluczeniu go z postępowania;
- 3) nakazanie Zamawiającemu przeprowadzenie ponownego procesu badania i oceny ofert złożonych w Postępowaniu, w tym nakazanie Zamawiającemu odrzucenia oferty ZDI Sp. z o.o. oraz wyboru oferty Odwołującego jako najkorzystniejszej w Postępowaniu;
- 4) nakazanie Zamawiającemu unieważnienia czynności z dnia 1 lipca 2026 roku polegającej na odtajnieniu informacji zastrzeżonych przez Odwołującego w postępowaniu jako tajemnica przedsiębiorstwa i nakazanie Zamawiającemu uznania skuteczności zastrzeżenia informacji jako stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa, dokonanego przez Odwołującego;
- 5) zasądzenie od Zamawiającego na rzecz Odwołującego kosztów postępowania odwoławczego, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Odwołujący wskazywał, że posiada interes we wniesieniu odwołania, bowiem: „Gdyby nie naruszenia przepisów PZP wskazane w niniejszym odwołaniu to oferta Odwołującego, a nie oferta ZDI Sp. z o.o. zostałaaby wybrana jako najkorzystniejsza w Postępowaniu, a tym samym to Odwołujący miałby możliwość uzyskania i realizacji zamówienia. Oferta Odwołującego jest ofertą najkorzystniejszą cenowo. Dodatkowo należy przy tym podkreślić, że zgodnie z założeniami przewidzianymi w pkt VI SWZ Zamawiający prowadzi Postępowanie z zastosowaniem tzw. procedury odwróconej, o której mowa w art. 139 ust. 1 PZP. Oznacza to, że w pierwszej kolejności Zamawiający dokonuje badania i oceny ofert, natomiast dopiero wykonawca, którego oferta została najwyżej oceniona, jest wzywany do złożenia podmiotowych środków dowodowych potwierdzających brak podstaw wykluczenia oraz spełnianie warunków udziału w postępowaniu. Skoro Zamawiający przystąpił do badania i oceny ofert w stosunku do Odwołującego wzywając go do złożenia podmiotowych i przedmiotowych środków dowodowych, to oznacza, że oferta Odwołującego okazała się najkorzystniejsza biorąc pod uwagę kryteria oceny ofert ustanowione w postępowaniu. W przypadku uwzględnienia niniejszego odwołania Zamawiający będzie zobowiązany przywrócić ofertę Odwołującego do Postępowania oraz odrzucić ofertę złożoną przez ZDI Sp. z o.o. To pozwoli Odwołującemu na uzyskanie zamówienia, zawarcie umowy o zamówienie, dla którego prowadzone jest Postępowanie, a w konsekwencji jego realizację i osiągnięcie zakładanego podczas realizacji zysku.”.

W uzasadnieniu odwołania została przedstawiona argumentacja dla podniesionych zarzutów.

Przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie Zamawiającego zgłosił wykonawca ZDI sp. z o.o. z siedzibą w Zamościu (dalej jako „**Przystępujący**”).

W dniu 14 lipca 2026 r. Zamawiający złożył do akt sprawy odpowiedź na odwołanie, w której wnosił o oddalenie odwołania.

Odwołujący na posiedzeniu w dniu 5 sierpnia 2026 r. wycofał zarzuty oznaczone jako nr 5, 6 i 8 w petitum odwołania, podtrzymując pozostałe zarzuty odwołania.

Po przeprowadzeniu rozprawy z udziałem Stron postępowania odwoławczego, na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz oświadczeń, a także stanowisk stron postępowania, Krajowa Izba Odwoławcza ustaliła i zważyła, co następuje:

Izba ustaliła, iż nie została wypełniona żadna z przesłanek skutkujących odrzuceniem odwołania, odwołanie nie zawierało braków formalnych i mogło zostać rozpoznane merytorycznie.

Izba ustaliła, że wykonawca wnoszący odwołanie wykazał interes w korzystaniu ze środków ochrony prawnej.

Strony nie zgłosiły opozycji ani zastrzeżeń co do skuteczności przystąpienia Przystępującego do postępowania odwoławczego pod stronie Zamawiającego. Izba stwierdziła skuteczność przystąpienia Przystępującego – wykonawcy ZDI sp. z o.o. z siedzibą w Zamościu do udziału w postępowaniu odwoławczym po stronie Zamawiającego.

Izba dokonała ustaleń faktycznych w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, tj. w szczególności dokumentację przedmiotowego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego oraz na podstawie oświadczeń stron oraz dowodów przez nich składanych, które zostały przez Izbę przyjęte w poczet materiału dowodowego. Strony składały wnioski dowodowe o przeprowadzenie dowodów z dokumentów na okoliczności wskazywane przy ich składaniu.

Izba umorzyła postępowanie odwoławcze w zakresie zarzutu oznaczonego jako nr 5, 6 i 8 w *petitum* odwołania wobec jego wycofania przez Odwołującego przed otwarciem rozprawy – na podstawie art. 568 pkt 1 ustawy Pzp w zw. z art. 520 ust. 1 ustawy Pzp.

Zgodnie z art. 520 ust. 1 ustawy Pzp, *odwołujący może cofnąć odwołanie do czasu zamknięcia rozprawy*. Stosownie do art. 568 pkt 1 ustawy Pzp, *Izba umarza postępowanie odwoławcze, w formie postanowienia, w przypadku cofnięcia odwołania*.

Przed otwarciem rozprawy Odwołujący oświadczył, że wycofuje ww. zarzuty odwołania. W przywołanym przepisie art. 520 ust. 1 ustawy Pzp ustawodawca przyznał odwołującemu prawo do cofnięcia w całości środka ochrony prawnej. Skoro zatem wykonawca może cofnąć odwołanie w całości, to na zasadzie wniosku *a maiori ad minus*, należy uznać, że odwołujący może zrezygnować z popierania jedynie części odwołania. W orzecznictwie Izby nie jest kwestionowana możliwość skutecznego cofnięcia odwołania w części. Odwołujący oświadczył, że nie popiera już odwołania w ww. zakresie, wobec powyższego postępowanie odwoławcze w tej części podlegało umorzeniu. Dostrzec należy, że Izba związana jest oświadczeniem odwołującego o cofnięciu części odwołania, czego skutkiem wynikającym wprost z art. 568 pkt 1 ustawy Pzp jest obowiązek umorzenia przez Izbę postępowania odwoławczego w

zakresie wycofanych zarzutów.

Rozstrzyganie w przedmiocie zarzutów, które okazały się niesporne jest bezcelowe. Jednocześnie jednak informacja o częściowym umorzeniu postępowania odwoławczego musi znaleźć odzwierciedlenie w sentencji orzeczenia, a nie w uzasadnieniu. W art. 559 ust. 2 ustawy Pzp, określającym w sposób wyczerpujący elementy treści uzasadnienia wyroku wydanego przez Izbę, nie ma bowiem żadnej wzmianki o możliwości zamieszczenia w uzasadnieniu wyroku jakiegokolwiek rozstrzygnięcia.

Biorąc pod uwagę zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, poczynione ustalenia faktyczne oraz orzekając w granicach zarzutów zawartych w odwołaniu Izba stwierdziła, że odwołanie zasługiwało na uwzględnienie.

Odwołanie podlegało oddaleniu jako bezzasadne.

W pierwszej kolejności Izba rozpoznała zarzuty dotyczące oceny przez Zamawiającego przeprowadzonego przez Odwołującego procesu samooczyszczczenia (self-cleaning).

W ocenie Izby wykonawca, który zamierza wykazać, że podjął środki wystarczające do wykazania swojej rzetelności, powinien z własnej inicjatywy przedstawić stosowne oświadczenia i dowody w toku postępowania, w terminie właściwym dla ich złożenia, tj. wraz ze złożoną ofertą. Zamawiający dokonuje oceny skuteczności samooczyszczczenia na podstawie całokształtu materiału przedstawionego przez wykonawcę na etapie badania i ceny ofert. Instytucja samooczyszczczenia nie może nigdy służyć do następczego tworzenia lub uzupełniania procesu samooczyszczczenia już po upływie terminu składania ofert. Dopuszczalne jest natomiast zasadniczo składanie wyjaśnień odnoszących się do już przedstawionych pierwotnie okoliczności i dowodów naprawczych, nie jest zaś dopuszczalne przedstawianie dopiero po terminie nowych dowodów mających wykazać skuteczność samooczyszczczenia, czy uzupełniać złożone samooczyszczczenie o nowe środki naprawcze, względnie rozszerzanie samooczyszczczenia o nowe treści, których Zamawiający nie posiadał dokonując pierwotnej oceny złożonego samooczyszczczenia.

Z powyższego względu Izba uznała za całkowicie spóźnione dowody dotyczące samooczyszczczenia przedstawione dopiero wraz z odwołaniem lub na rozprawie, w zakresie, w jakim miały one uzupełniać lub tworzyć argumentację i materiał dowodowy nieprzedstawiony uprzednio Zamawiającemu. Izba nie brała pod uwagę tych dowodów przy ocenie rzetelności Odwołującego na podstawie wszczętej procedury samooczyszczczenia.

Izba wskazuje, że prawidłowość czynności Zamawiającego podlega ocenie według stanu faktycznego i prawnego istniejącego w chwili jej dokonania. Zasada ta znajduje szczególne znaczenie w odniesieniu do procedury samooczyszczczenia (self-cleaning), w ramach której przedmiotem oceny jest to, czy wykonawca, na moment dokonywania przez Zamawiającego oceny przesłanek wykluczenia, przedstawił informacje i dowody pozwalające na przyjęcie, że podjął on wystarczające środki naprawcze i jest wykonawcą rzetelnym.

Ocena ta nie może być dokonywana z perspektywy ex post, z uwzględnieniem materiału dowodowego, którym wykonawca dysponował lub który przedstawił dopiero na późniejszym etapie postępowania, w szczególności w toku postępowania odwoławczego. Istotne jest bowiem to, czy materiał przedstawiony Zamawiającemu przez wykonawcę z własnej inicjatywy, w ramach procedury samooczyszczczenia, był w dacie dokonywania oceny wystarczający do wykazania jego rzetelności oraz podjęcia przez niego odpowiednich środków naprawczych. To na wykonawcy spoczywa obowiązek przedstawienia takich wyjaśnień i dowodów, które umożliwiają Zamawiającemu dokonanie rzeczywistej i pozytywnej oceny skuteczności samooczyszczczenia.

W konsekwencji Izba, badając prawidłowość czynności Zamawiającego, nie może uzupełniać materiału przedstawionego przez wykonawcę o wyjaśnienia lub dowody, które zostały złożone dopiero po dokonaniu przez Zamawiającego oceny samooczyszczczenia. Późniejsze przedstawienie nowych okoliczności lub dowodów nie może bowiem konwalidować uprzednio dokonanej czynności Zamawiającego ani prowadzić do uznania jej za prawidłową wyłącznie z tego względu, że w toku postępowania odwoławczego wykonawca zdołał przedstawić materiał, którego wcześniej nie przedstawił. Przedmiotem kontroli Izby jest zatem ocena, czy na podstawie materiału rzeczywiście przedstawionego Zamawiającemu w odpowiednim czasie jego decyzja była uzasadniona, a nie to, czy przy uwzględnieniu później zgromadzonych dowodów możliwe byłoby obecnie przyjęcie odmiennego wniosku.

Ocena Izby ograniczała się zatem do oświadczenia o samooczyszczczeniu wraz z załącznikami złożonymi w toku postępowania. Izba podzieliła ocenę Zamawiającego, zgodnie z którą przedstawione samooczyszczczenie miało w przeważającej mierze charakter deklaracyjny oraz było obarczone błędami, na tyle istotnymi, że Odwołujący musiał się z nich tłumaczyć we wniesionym odwołaniu i na rozprawie. Zawarte w nim oświadczenia były ogólne i nie pozwalały na

zweryfikowanie, jakie konkretne działania naprawcze zostały rzeczywiście podjęte i wdrożone. Nie można przy tym podzielić stanowiska Odwołującego, że stwierdzone nieprawidłowości miały wyłącznie charakter redakcyjny lub nieznaczny, skoro musiał się z nich tłumaczyć. Ich charakter i znaczenie świadczyły bowiem co najmniej o lekkomyślności i niedbalstwie Odwołującego, a tym samym uzasadniały również ocenę, że doszło do wprowadzenia Zamawiającego w błąd przy składaniu tych informacji.

Izba podkreśla, że szczególne znaczenie w toku postępowania o udzielenie zamówienia publicznego mają informacje i oświadczenia składane przez wykonawców bezpośrednio Zamawiającemu. To bowiem na podstawie informacji przekazanych przez wykonawcę Zamawiający dokonuje oceny jego sytuacji pod kątem spełniania warunków udziału w postępowaniu, braku podstaw wykluczenia, a także prawidłowości i wiarygodności przedstawionych wyjaśnień, i na tej podstawie podejmuje dalsze czynności oraz rozstrzygnięcia w postępowaniu. Informacje te mogą zatem determinować decyzje o zasadniczym znaczeniu zarówno dla Zamawiającego, jak i dla wszystkich wykonawców ubiegających się o udzielenie zamówienia, w szczególności decyzję o wyborze oferty najkorzystniejszej, wykluczeniu wykonawcy z postępowania czy odrzuceniu jego oferty.

Z tego względu od wykonawcy należy oczekiwać szczególnej staranności w zakresie sposobu, zakresu i kompletności informacji przekazywanych Zamawiającemu. Wykonawca, przedstawiając określone okoliczności faktyczne lub dokumenty, powinien mieć świadomość, że stanowią one podstawę oceny jego sytuacji przez Zamawiającego i mogą bezpośrednio wpłynąć na wynik postępowania. Obowiązek zachowania należytej staranności nabiera szczególnego znaczenia w sytuacji, gdy to sam wykonawca przedstawia Zamawiającemu informacje mające wykazać istnienie określonych okoliczności, w tym w ramach procedury samooczyszczenia, od której bowiem zależy ocena, czy Zamawiający ma do czynienia z wykonawcą rzetelnym, czy też nie.

W procedurze tej wykonawca podejmuje inicjatywę w celu wykazania, że pomimo zaistnienia określonych okoliczności mogących stanowić podstawę wykluczenia pozostaje wykonawcą rzetelnym, a podjęte przez niego działania są wystarczające dla przywrócenia jego wiarygodności. Tym samym sposób przedstawienia przez wykonawcę informacji dotyczących zdarzenia, jego przyczyn, zakresu, skutków oraz podjętych środków naprawczych nie może być traktowany jako kwestia wyłącznie formalna, a taki kierunek niewątpliwie przyjął Odwołujący. Informacje te wyznaczają bowiem zakres wiedzy, jaką dysponuje Zamawiający, dokonując oceny skuteczności samooczyszczenia.

W ocenie Izby zachowanie wykonawcy w tym zakresie powinno być każdorazowo oceniane przez pryzmat należytej staranności wymaganej od profesjonalnego uczestnika obrotu. Nie jest przy tym obojętne, czy wykonawca przedstawia Zamawiającemu pełny i rzetelny obraz istotnych okoliczności, czy też przekazuje informacje w sposób fragmentaryczny, pomijając okoliczności istotne z punktu widzenia dokonywanej oceny, czy też nie weryfikując dokładnie tego, co przekazuje. Lekkomyslność lub niedbalstwo w tym zakresie może przejawiać się nie tylko w podaniu informacji nieprawdziwej, ale również w przedstawieniu jedynie wybranego fragmentu stanu faktycznego, który – wskutek pominięcia istotnych okoliczności – kreuje obraz sytuacji odmienny od rzeczywistego. Szczególnie doniosłe znaczenie ma to w przypadku samooczyszczenia, którego istotą jest wykazanie rzetelności wykonawcy. Niepełne lub selektywne przedstawienie okoliczności, liczne błędy może bowiem prowadzić do wytworzenia po stronie Zamawiającego obrazu wykonawcy jako podmiotu bardziej rzetelnego, niż wynika to z rzeczywistego stanu faktycznego.

W konsekwencji Izba stoi na stanowisku, że wykonawca nie może przerzucać na Zamawiającego ciężaru ustalenia pełnego stanu faktycznego w zakresie okoliczności, które sam powinien ujawnić i przedstawić w ramach składanych wyjaśnień. Zamawiający ma prawo oczekiwać, że informacje przekazywane mu przez profesjonalnego wykonawcę będą kompletne, precyzyjne i przedstawione w sposób pozwalający na dokonanie rzeczywistej oceny sytuacji. Jeżeli natomiast wykonawca, wskutek lekkomyślności lub niedbalstwa, przedstawia stan faktyczny w sposób niepełny lub fragmentaryczny, a pominięte informacje mają znaczenie dla oceny jego rzetelności, takie zachowanie może prowadzić do wniosku, że Zamawiający został wprowadzony w błąd przy przedstawianiu informacji. To samo dotyczy informacji na tyle niejasnych, błędnych, co do których wykonawca musi następnie składać wyjaśnienia i korować ich zakres.

Zdaniem Izby z taką sytuacją mamy do czynienia w niniejszym postępowaniu. Sposób przedstawienia przez Odwołującego okoliczności dotyczących swojej rzetelności nie stanowił jedynie nieistotnego braku lub niedokładności w procedurze samooczyszczenia, ale stanowił przedstawienie informacji wprowadzających w błąd Zamawiającego (niewątpliwie w wyniku lekkomyślności lub niedbalstwa).

Pominięte informacje odnosiły się bowiem do okoliczności istotnych z punktu widzenia oceny rzetelności wykonawcy i skuteczności podjętych przez niego działań naprawczych. W rezultacie Zamawiający, dokonując oceny na podstawie przedstawionego mu materiału, otrzymał obraz sytuacji niepełny, a przez to odmienny od rzeczywistego. Tego

rodzaju sposób działania wykonawcy nie może zostać uznany za przejaw należytej staranności wymaganej od profesjonalnego uczestnika postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, lecz powinien zostać oceniony jako zachowanie noszące znamiona wprowadzenia Zamawiającego w błąd przy przedstawianiu informacji.

Izba dokonując oceny prawidłowości czynności Zamawiającego z 1 lipca 2026 r., tj. dotyczącej odrzucenia oferty Odwołującego dokonała skrupulatnej oceny podstaw faktycznych i prawnych odrzucenia oferty. Zdaniem Izby całość zawartej tam argumentacji zasługiwała na uwzględnienie i stanowiła adekwatne uzasadnienie faktyczne i prawne podjętych przez Zamawiającego czynności w Postępowaniu w zakresie oceny statusu Odwołującego.

Analiza samooczyszczenia Odwołującego na moment złożenia i oceny podjętych środków naprawczych wskazuje, że złożone samooczyszczenie nie było sporządzone w sposób zachowujący należyłą staranność. Dużą wadliwością złożonego samooczyszczenia był też sposób, a w zasadzie jego brak, sporządzenia opisu stanu faktycznego uchybień Odwołującego (podstaw wykluczenia objętych samooczyszczeniem).

Ocena skuteczności środków naprawczych wymaga bowiem uprzedniego ustalenia przyczyn i charakteru stwierdzonych nieprawidłowości. Dopiero odniesienie podjętych działań do konkretnych uchybień pozwala ocenić, czy środki te były adekwatne i rzeczywiście wyeliminowały ryzyko ich ponownego wystąpienia. Już sam brak takiego odniesienia przemawiał przeciwko uznaniu samooczyszczenia za wystarczające. Tym bardziej nie mogły tego braku zrekompenzować ogólne, deklaratywne oświadczenia Odwołującego.

Izba szczególnie wysoko ocenia przy tym sposób i jakość uzasadnienia odrzucenia oferty Odwołującego dokonany przez Zamawiającego. Uzasadnienie to stanowi niewątpliwie pełny i kompletny obraz oceny złożonego samooczyszczenia Odwołującego, gdzie Zamawiających niewątpliwie krok po kroku przedstawia swoją ocenę złożonych przez Odwołującego środków naprawczych. Zdaniem Izby przedstawione uzasadnienie jest rzeczowe i zasługuje na aprobatę Izby w pełnym zakresie, w odniesieniu do złożonych przez Odwołującego samooczyszczenia.

Odnosząc się natomiast do zarzutów dotyczących oceny wyjaśnień w zakresie rażąco niskiej ceny, Izba, dokonując oceny treści wezwania Zamawiającego, uznała je za wystarczająco konkretne i obejmujące elementy wymagające wyjaśnienia. Zamawiający w treści wezwania do wyjaśnienia ceny oferty oczekiwał m.in. złożenia szczegółowej kalkulacji ceny oferty oraz dowodów w zakresie wyliczenia ceny oferty. Rzeczona kalkulacja w myśl wezwania Zamawiającego miała odnosić się do „wskazania wszystkich składników cenotwórczych oraz wysokości poszczególnych kosztów potrzebnych do należytego wykonania zamówienia, wysokości zakładanego zysku, wysokości ryzyka założonego w związku z ryczałtową formą wynagrodzenia”. W odpowiedzi na powyższe wezwanie Odwołujący zdaniem Zamawiającego pominął kilka istotnych elementów kalkulacyjnych, które Zamawiający szczegółowo wykazał w informacji o odrzuceniu oferty Odwołującego, jak chociażby koszt możliwości wydłużenia okresu realizacji zamówienia, koszt udzielenia Zamawiającemu gwarancji jakości oraz rękojmi na usługi objęte przedmiotem Umowy, na okres 60 miesięcy, czy brak uwzględnienia w kosztach Etapu I udziału specjalistów ds. weryfikacji dokumentacji projektowej.

W odniesieniu do powyższego zdaniem Izby potwierdziło się w okolicznościach sprawy (mając na uwadze szczególnie treść samego odwołania, stanowisko Odwołującego na rozprawie), że złożone przez Odwołującego wyjaśnienia zaoferowanej ceny ofertowej nie zawierały w złożonej kalkulacji wszystkich wskazanych przez Zamawiającego kosztów.

Wykonawca, składając wyjaśnienia dotyczące ceny, nie może poprzestać na ogólnym stwierdzeniu, jak uczynił to Odwołujący, że oferta uwzględnia wszystkie wymagania SWZ, OPZ i wzoru umowy oraz wszystkie związane z nimi koszty. Takie oświadczenie nie zastępuje bowiem obowiązku wykazania, w jaki sposób poszczególne koszty zostały uwzględnione w cenie. Nie można również przyjąć, że każdy koszt niewymieniony w wyjaśnieniach został automatycznie skalkulowany w cenie oferty, z uwagi na samą tylko deklarację (zapewnienie) wykonawcy, co do uwzględnienia w cenie ofertowej wszystkich wymagań Zamawiającego. Co więcej, posłużenie się przez Odwołującego takim sformułowaniem potwierdzało w istocie, że określone koszty nie zostały w wyjaśnieniach konkretnie przedstawione ani wykazane. Okoliczność ta podważała rzetelność i weryfikowalność złożonych wyjaśnień. Jak wskazał sam Odwołujący w treści odwołania: „Odwołujący w piśmie z 22 maja 2026 r. wyraźnie oświadczył, że przedstawiona oferta „uwzględnia wszystkie wymagania zawarte w SWZ, OPZ, wzorze Umowy oraz wszystkie związane z tym niezbędne do poniesienia koszty”. Załączone oświadczenia personelu (będące podstawą kalkulacji kosztów rzędu 355 900 zł netto) oraz badanie rynku (Oferta Archifach) dotyczyły pełnego zakresu przedmiotu zamówienia i przyjęcia zobowiązania, przy czym w żaden sposób nie zostało to ograniczone wyłącznie do 30 miesięcy. Brak wpisania w tabeli odrębnego wiersza „12 miesięcy wydłużenia” nie oznacza, że koszt ten pominięto – ryzyko to jest w kalkulowane w model współpracy z personelem oparty na zadeklarowanych kwotach ryczałtowych oraz w rezerwę finansową Wykonawcy”. Zdaniem Izby powyższy fragment dobrze ilustruje nieudolną próbę zastąpienia konieczności przedstawienia szczegółowej kalkulacji zapewnieniem o

uwzględnieniu wszelkich wymagań Zamawiającego w cenie oferty.

Podobnie należy ocenić pozostałe wyjaśnienia Odwołującego, jak chociażby te dotyczące kosztów obsługi 60-miesięcznego okresu gwarancji i rękojmi: „Obowiązki gwarancyjne są wliczone w ujęty całościowo model realizacji. Wynagrodzenia przypisane na realizację tego zadania i wycenione przez BBC (potwierdzone podpisami ekspertów) na dziesiątki tysięcy złotych (np. Kierownik Zespołu 78 000 zł, poszczególni inspektorzy po 61 000 zł i 78 000 zł) uwzględniają również nakład pracy po zakończeniu robót budowlanych. Żaden z przepisów prawa zamówień publicznych nie nakazuje tworzenia osobnej rubryki na etap przeglądów. Prace te nie wymagają etatowej obecności, a jedynie doraźnej weryfikacji usterek, która została ujęta w globalnej kwocie wynagrodzeń członków zespołu”. Zgodzić się należy, że kosztów obsługi 60-miesięcznego okresu gwarancji i rękojmi, ale już z wezwania Zamawiającego i konieczności złożenia szczegółowej kalkulacji taki obowiązek należało wywieść. Zamawiający nie miał pewności, że wynagrodzenia przypisane na realizację zadania miały uwzględniać również nakład pracy po zakończeniu robót budowlanych. Powyższe także świadczy o wadliwości wyjaśnienia ceny ofertowej przez Odwołującego. Zamawiający nie może oceniając złożone wyjaśnienia opierać się na domysłach, ale winien otrzymać taki materiał wraz z dowodami, który nie tylko utwierdzi go w przekonaniu, że wszelkie składniki kosztotwórcze zostały ujęte w cenie ofertowej, ale że i dostarczony materiał pozwoli Zamawiającemu na samodzielną weryfikację poprawności przyjętych założeń. Tego niewątpliwie zabrakło w złożonych wyjaśnieniach Odwołującego, w zakresie inkryminowanych pozycji wyjaśnień zaoferowanej ceny w informacji o odrzuceniu oferty Odwołującego.

Dalej Odwołujący wskazywał w treści odwołania, w odniesieniu do kolejnego z zarzutów Zamawiającego pod adresem wyjaśnienia ceny ofertowej, że „Główny nakład pracy specjalistów od dokumentacji przewidziany jest na Etap II i tam BBC przypisało konkretne, udowodnione kwoty (łącznie 62 400 zł netto w Etapie II dla trzech specjalistów). Udział takich specjalistów w Etapie I ma charakter wyłącznie warunkowy, a ewentualne zadania mogą być zrealizowane w ramach kosztów kierownika, inspektorów lub rezerwy”. Uszło uwadze Odwołującego, że zgodnie z OPZ (załącznik nr 8, rozdz. III pkt 1) Zamawiający może żądać udziału specjalistów ds. nadzoru projektowego w realizacji Etapu I. Dlatego też wyjaśnienia, dopiero na etapie odwołania, że ten udział Odwołujący traktuje jako „warunkowy” jest nieuprawnione w świetle konieczności przewidzenia tego kosztu w kalkulacji ceny oferty, nawet jeśli ów koszt ma być li tylko „warunkowy”.

Podsumowując, w zakresie zarzutów Zamawiającego pod adresem wyjaśnień ceny oferty Odwołującego, Izba po analizie treści złożonych wyjaśnień uznała rację Zamawiającego we tym zakresie. Wskazane uchybienia nie mają charakteru nieistotnego, ewidentnie wskazują na braki kalkulacyjne w wyjaśnieniach Odwołującego. Wszystkie te zarzuty razem ujęte nie dawały Zamawiającemu pewności, że cena ofertowa Odwołującego została prawidłowo skalkulowana, tj. pomimo samych zapewnień, że uwzględni wszystkie niezbędne koszty realizacji zamówienia.

Izba przypomina również, że z art. 224 ustawy Pzp, w świetle utrwalonego orzecznictwa, wynika zasada jednokrotnego wezwania wykonawcy do złożenia wyjaśnień dotyczących rażąco niskiej ceny. Zasada ta służy zapewnieniu sprawności postępowania oraz zachowaniu równego traktowania wykonawców. Ponowne wezwanie może być uzasadnione wyjątkowo, w szczególności gdy pierwsze wyjaśnienia były rzetelne i konkretne, lecz w ich wyniku powstały nowe, uzasadnione wątpliwości. Nie może natomiast służyć umożliwieniu wykonawcy uzupełnienia lub zastąpienia niewystarczających wyjaśnień. W tych okolicznościach, ewentualne wezwanie Odwołującego do złożenia uzupełniających wyjaśnień w zakresie pierwotnych wyjaśnień, a to byłoby całkowicie niedopuszczalne.

W konsekwencji Izba uznała, że Zamawiający prawidłowo ocenił przedstawione przez Odwołującego samooczystczenie oraz wyjaśnienia dotyczące ceny oferty, a podniesione w odwołaniu zarzuty nie zasługiwały na uwzględnienie. Mając powyższe na uwadze, Izba na podstawie właściwych przepisów ustawy Pzp orzekła jak w sentencji.

Orzekając o kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie na podstawie art. 574 oraz art. 575 ustawy Pzp, a także w oparciu o przepisy § 5 pkt 1 i 2 lit. b) oraz § 7 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 roku w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz. U. z 2020r., poz. 2437 ze zmianami), orzekając w tym zakresie o obciążeniu kosztami postępowania stronę przegrywającą, czyli Odwołującego.

Izba nie zaliczyła w poczet kosztów postępowania odwoławczego wnioskowanej przez Zamawiającego kwoty 3 600 zł tytułem wynagrodzenia jednego pełnomocnika, niezależnie od wyniku postępowania odwoławczego oraz kwoty 480,93 zł tytułem kosztów dojazdu, wskazanych w spisie kosztów Zamawiającego. Stosownie do art. 575 Pzp strony oraz uczestnik postępowania odwoławczego wnoszący sprzeciw ponoszą koszty postępowania odwoławczego stosownie do jego wyniku. O tym, czym są koszty postępowania odwoławczego rozstrzyga § 5 pkt 1 i 2 lit. b ww. rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów. I tak – w myśl wzmiankowanego przepisu – do kosztów postępowania

odwoławczego zalicza się wpis oraz uzasadnione koszty stron postępowania w wysokości określonej na podstawie rachunków lub spisu kosztów, złożonych do akt sprawy. Z powyższego wynika, iż warunkiem przyznania zwycięskiej stronie kosztów wynagrodzenia pełnomocnika jest złożenie do akt sprawy rachunków określających ich wysokość, zaś w przypadku kosztów dojazdu wykazanie poniesienia tych kosztów. Ze złożonego rachunku wynika bowiem kwota, jaką strona poniosła z tego tytułu i tylko taką kwotę Izba może zasądzić na jej rzecz. W odniesieniu do Zamawiającego zawniósował on o zasądzenie kosztów wynagrodzenia pełnomocnika, przy czym nie przedstawił do akt sprawy żadnych rachunków/ faktur. Analogicznie wskazał na koszty dojazdu w kwocie 480,93 zł, ale nie przedstawił dowodów ich poniesienia. Wobec powyższego należało nie uwzględnić ww. kosztu do kosztów postępowania odwoławczego.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.

Przewodniczący:.....